

Rahmet gazaba hâkimdir

Hasan Bey: “Eğer Rabbimiz bizleri ibadet etmemiz için yaratmışsa neden ruhumuzu günaha girmeye sevk ettiren donanımlarla donatmıştır? Günah işliyor diye, gaflette diye insanların çoğunun yarısından fazlasının Cehenneme gitmesinin hikmeti nedir?”

Allahü Teâlâ bizi dilediği gibi yaratmıştır. Dileseydi bizi başka mahlûklar sûretinde de yaratırdı ve bizim görevimiz yine O’na î mân ve ibâdet etmek olurdu. Kâinatta ibâdet etmeyen hiçbir mahlûk yoktur! Mahlûkların içinde ‘irâdesi’yle î mân ve ibâdet etmekle mükellef olan sadece insanlar ve cinler vardır. Onların da çoğu, maalesef, gaflet içinde olup ibadeti ihmal edebiliyor. Diğer bütün mahlukât ise, ister istemez Allah’a secde ve itaat, zikir ve tesbih, tazim ve ibâdet içindedirler. Ve hiçbir şikâyetleri de yoktur.

Eşyanın yaratılış gayesi kendisine verilen görevi yapmak değil midir? Kendisine verilen görevi yapmak, eşya için ibâdet sayılmıştır. İnsana ise akıl verilmiştir. Akıl Rabb’ini bilmekle mükelleftir. İnsanın görevi de budur.

İnsan günah işleyebilir bir vasıfta yaratılmıştır. Neden? Cehenneme girsin diye değil! Daha çok sevap alsın diye... Allah katındaki yeri ve değeri daha çok artsın diye... Cennetini daha çok genişletsin ve ebedî saadetini daha çok zenginleştirsın diye... Çünkü günah işlemeye meyilli duygularımız bizi günaha sürükledikçe biz Allah’ın onu haram kıldığını hatırlıyor ve ondan vazgeçiyoruz. Neden vazgeçiyoruz? Çünkü Allah’ın rızasını tercih ediyoruz! İşte bu tercihler yarın mahşerde Allah katında bizim--inşallah--yüz akımız olacaktır.

İnsanların çoğu bu günaha meyilli duygular yüzünden günaha giriyorlar, diyorsunuz. Efendim, bir insan bilerek veya bilmeyerek bir günah işleyebilir ama asıl vahim olan Allah’a sığınmamaktır! Kendisine sığınan her kulunu Allah affetmiştir, bağışlamıştır, mağfiret etmiştir, günahını açığa vurmamıştır, utandırmamıştır, mahcup etmemiştir, rezil etmemiştir. Allah’ın bir sıfatı Settâru’l-Uyûb olmasıdır. Yani O, ayıpları örtendir.

İnsanların çoğunu Cehenneme götüren şey, Allah’a sığınmamalarıdır! Allah’a sığınıp

sığınmamak da her yiğidin kendi tercihidir! Sonucuna da elbet katlanacaktır! Sonucuna katlanıyorlar diye onlar adına bizim üzülmemiz revâ mıdır? Allah'ın kapısı onlara kapalı değildi ki? Neden çalmamışlardı? (Böyle söylüyoruz diye bizim Allah'ın af ve mağfiret kapısını lâıyık veçhile çaldığımız zannedilmesin. Allah'a sığınmak konusunda bizim de hatâlarımız ve eksiklerimiz vardır şüphesiz. Fakat biz, insan olarak hepimiz için geçerli olan genel hatâmızı ve tövbe noktamızı göstermeye çalışıyoruz!)

Unutmamalıdır ki Allah bağışlayıcıdır. Allah'ın rahmeti gazabını geçmiştir. Allah herkesi affedicidir. Ve hiç kimseye zulmedici değildir.

Fakat inkâr ve küfür başka bir şeydir! Büyük bir cürümdür, dehşetli bir cinâyettir!

Netice olarak; eğer inkâr varsa, ateş vardır!

Eğer inkâr yok da, âdî günah varsa; insanın çektikleri ıztıraplar, çileler, musîbetler kendisini kurtarabilir! Mesele budur! Nitekim musîbetlerin rahmet yönü, kurtuluşa vesîle olmasıdır! Unutmayalım; Allah kendisi söylüyor: “Allah'ın rahmeti her şeyi kuşatmıştır”¹, “Allah'ın rahmeti gazabını geçmiştir.”²

Dipnotlar:

1- A'râf Sûresi: 156;

2- Riyâzü's-Sâlihîn, 418